

5.

... COŽE SE TI SMÁT ...

FESTIVALOVÉ NOVIN(K)Y

pátek 18. 3. 2011

DNES SOUTĚŽÍ

Dvě jednoaktové komedie známého komediografa Georsege Feydeaua **Dáváme děťátku klystýr!** – „Kašlu na to!“, řekla Hortensie se pokusí navázat na předešlé úspěchy Divadla v Dlouhé na našem festivalu. Tento soubor zatím soutěžil třikrát a pokaždé odcházel ověncen cenami. Režisérka Hana Burešová inscenovala i Školu základ života brněnského Městského divadla, která zaznamenala obrovský úspěch u diváků i odborné poroty. Jsme zvědaví, která z komedií bude úspěšnější v konečném bilancování...

A ZÍTRA VÁS POBAVÍ

V pět odpoledne bude prostor Malé scény ve dvoře patřit mladým divadelníkům Geisslers Hofcoomedianten z Kuku, kteří vás rozesmějí retro-byznysovou muzikálovou komedií **Lakomec**. Molièroví Lakomci žijí v každé době, jen přestávají být tolik osamocení...

Po loňském úspěchu Ještěrů z Klicperova divadla Hradec Králové se můžou fanoušci Drábkovy poetiky těšit na další opus tohoto úspěšného dramatika, režiséra a uměleckého šéfa souboru v jedné osobě. Tentokrát se vás pokusí rozesmát zombie-hororem **Noc ožvlých mrtvol**. Takže v sedm večer v Městském divadle na shledanou!

Stalo se čtvrtý den ...

KOLEGY Z MLADÉ BOLESLAVI UVEDLI **LÍDA VLÁŠKOVÁ** A **ALEXANDR POSTLER**, KTEŘÍ SI NA JEVIŠTĚ POZVALI ŘEDITELE TAMNÍHO DIVADLA **FRANTIŠKA SKŘÍPKA** (MIMOCHODEM SPOLUŽÁKA LÍDY).

MLADOBOESLAVŠTÍ HERCI SE DO SOUTĚŽNÍHO KLÁNÍ O TITUL KOMEDIE ROKU 2010 ZAPOJILI S MUZIKÁLOVOU KOMEDIÍ **DĚDEČEK AUTOMOBIL**.

NA RAUTU PO PŘEDSTAVENÍ SE PO ČASE OPĚT SEŠLI **ROMANA CHVALOVÁ** A **MARTIN HRUBÝ**, KTERÝ BYL NĚKOLIK LET V PARDUBICKÉM ANGAŽMÁ.

MLADOBOESLAVŠTÍ HERCI – **OTA JIRÁK**, **PETR BU-CHÁČEK** A **EVA REITEROVÁ** – VE FOYER OBDIVOVALI **DUSTYHO**, VODČÍHO PSA **DOMINIK RUMPÍKA**.

„NEZAPOMEŇTE SE NAJÍST!“

Včera jsme mohli na Malé scéně ve dvoře v rámci nesoutěžního programu zhlédnout inscenaci brněnského HaDivadla s názvem **Modelka XXL aneb Moje stehna v proklatém detailu**.

Jak se zbavit traumat z tlustých stehen, velké zadnice, objemné hrudi a povislých paží nám výborně předvedla Vanda Drozdová, coby dvaatřicetiletá svobodná, naprosto zakomplexovaná finalistka soutěže Miss XXL Vanda Koblížková, která se během šedesátiminutového monodramatu dokázala mít ráda taková, jaká je. Inscenace díky svému tématu patří mezi aktuální, zvláště co se týče ženského pohlaví.

Vanda Koblížková nám ve snaze vytvořit medailonek pro soutěž Miss XXL odhalila svůj dosavadní život, jenž nebyl vždy růžový, což klasicky řešila protestním obžerstvím, aby získala zpět ztracenou přízeň své matky.

V tomto tragikomickém příběhu nám bylo ukázáno, že je jedno, kolik drastických diet vyzkoušíme, jak moc peněz utratíme za drahé posilovací stroje a co všechno si odřekneme. Stejně nakonec dojdeme k závěru, že za všechno může výchova!

HaR – EvD

Režisérka s největší šancí na úspěch

Komedie režisérky **HANY BUREŠOVÉ** jsou na našem festivalu poměrně častým hostem – a navíc velmi úspěšným! Většinou si z festivalu odváží různá ocenění. Hlavní cenu – titul Komédie roku – získaly hned dvě její komedie: v roce 2004 to byla komedie **Kamenný host aneb Prostopášík** a v roce 2007 **Maškaráda čili Fantom Opery**. Z 39 komedií, které zhlédla dramaturgická rada festivalu, se letos do soutěžního finále probjaly dvě její inscenace – v pondělí zde uchvátila brněnská **Škola základ života** a dnes uvidíte u nás dosud neuvedené aktovky Georgese Feydeaua **Dáváme děťátku klystýr!** – „Kašlu na to!“, řekla **Hortensie** pražského Divadla v Dlouhé. Paní Burešová, těší vás ceny z GRAND Festivalu smíchu?

Ani nevím, cena má význam hlavně propagační, pro divadlo. Mě těší, když jsme pozváni.

Jak se díváte na existenci našeho festivalu?

Myslím, že GRAND Festival smíchu je přínosem hlavně pro diváky z Pardubic, protože mají ojedinělou možnost vidět přehlídku těch nejlepších komedií z celé republiky. Divadelníci bohužel tuto možnost nemají, většinou se musí hned po představení vracet zase do svého divadla, aby mohli ráno zkoušet nebo hrát. Mezi nemnohé vymoženosti bývalého režimu patřilo právě to, že někdy i na celý týden mohli na podobných festivalech výkonní umělci setrvat, vidět cizí inscenace, účastnit se kritických seminářů i společenských akcí a konfrontovat se s děním v divadelním světě. Ta setkávání byla užitečná z mnoha důvodů... Dnes jsou festivaly obecně jen příjemným zpestřením kulturního života místních obyvatel a důležité jsou pro kritiky, případně studenty, kteří na nich sledují divadelní trendy, ale pro divadla už vlastně jen z prestižních, potažmo propagačních důvodů.

Co tedy dnes na jevišti uvidíme?

Se **Štěpánem Otčenáškem** (manžel a dramaturg Divadla v Dlouhé – pozn. red.) jsme vybrali Feydeauovy pozdní aktovky, které více než na situační komice, jejíž je mistrem, staví na přesně odpozorovaných a na vlastní kůži zažitých kolizích a krizových momentech manželských vztahů. Nutno přiznat, že autor si jimi vyřizoval účty se svou vlastní ženou, i když ani mužské postavy neušetřil hořkého výsměchu. Hříčky patří do pětkové z autorem původně zamýšleného cyklu „Od svatby k rozvodu“, což je samo o sobě výmluvné. **Dáváme děťátku klystýr!** ani „Kašlu na to!“, řekla **Hortensie** ještě na českých scénách nebyly uvedeny, na objednávku nám je laskavě přeložil dramaturg Činoherního klubu **Roman Císař** a ještě před definitivním zněním české verze jsme se s ním dohodli na jazykových úpravách, hry prokrátili i stáhli nějaké figury.

Myslíte si, že se dnes diváci v situacích najdou?

V těchto sondách do manželských stereotypů, jež ústí v alergické výbuchy a rozchody, si najde, myslím, každý, kdo někdy zažil delší partnerské soužití, něco důvěrně a neblaze známého. Autor, který od manželského lože uprchl posléze do bezpečí hotelu, kde tyto hry psal, aby se autoterapeuticky vypsal z rozčarování, jež mu manželství přineslo, byl však nadaný vidět věci s nadhledem. Byť je to často humor až černý, osvobozuje, a plní tak i terapeutickou funkci pro diváky ještě po sto letech. Kostýmy a rekvizity se od té doby sice proměnily, ale vztahy nikoli. I proto jsme druhou z aktovek posunuli do současnosti.

RaS – KaP

DÁVAME DĚTÁTKU KLYSTÝR! –

Úsměvy režiséra Radka Balaše

Po ukončení představení **Dědeček automobil** jsem ve foyer divadla vyhledal režiséra této inscenace **RADKA BALAŠE** a prohodil s ním pár slov o humoru.

Jaký je váš vztah ke komedii a k jejímu vytváření? Jedná se o jeden z nejtěžších žánrů... **Mám k ní dlouholetý vztah. Dokonce už z útlého dětství, jelikož mě maminka v šesti letech přihlásila na konkurz do tehdy vznikajícího Divadla Na provázku, kde si mě z osmdesáti dětí vybral geniální herec, režisér a klaun Bolek Polívka. V Divadle Na provázku jsem vydržel pak dalších deset let s takovými výjimečnými lidmi, jako jsou Bolek Polívka, Mirek Donutil, Jirka Pecha, Iva Bittová a mnozí další. To byla moje první a zásadní škola humoru.**

Druhá byla dána tím, že mí rodiče milovali Voskovce a Wericha, Suchého a Šlitra. Když jsem se potom postupně vydával na uměleckou dráhu, nikdy mě nenapadlo, že bych se mohl setkat s Jiřím Suchým na jevišti. Já v roli režiséra a on v roli herce. V roce 2000 jsme se seznámili v Hradci, kde jsem režíroval Špatně placenou procházku. Po premiéře mě hned pozval k sobě do lože a nabídnul mi spolupráci. Posléze jsem v divadle Semafor režíroval tři představení, ze kterých je od roku 2002 až do dnes na repertoáru „Život je náhoda v obnošené vestě“. A to byla ta druhá základní škola humoru.

Co si myslíte o stavu komedie v České republice dnes?

To je strašně komplikované téma. Ne, že by se nenašel jemný humor, nicméně vadí mi vulgarita a nemalená přímočarost. Vadí mi zjednodušení fórů, jak říkal Horníček: „Vtip je jako bonbón, zabalený bonbón, který hodíš do publika a divák si ho musí sám rozbalit.“ Domnívám se, že se vyšší humor dnes málo dostává do médií, jako je televize, a přednost dostává humor druhé nebo třetí třídy.

Myslíte si, že je to dané dobou, ve které žijeme?

Těžko říct. Pravděpodobně to s tím může souviset. Na druhé straně během dějin se vždy opakovaly propady, po kterých zase dochází ke stoupání. Jsou to takové vlny. (smích) Musejí asi přijít další autoři a tvůrci, kteří humor budou zase povznášet.

Ještě na závěr – jaký je váš vztah ke GRAND Festivalu smíchu?

GRAND Festival smíchu mám strašně rád. Dokonce se musím pochlubit, že jsme ho se Slováckým divadlem jednou vyhráli s inscenací „Na tý louce zelený“. Myslím si, že tímto festivalem je celý region vyvážený – Pardubice představují rovnováhu se silně avantgardním Hradcem. Ať vám to vydrží co nejdéle!

MaM

Připravil Radek Smetana, foto Michal Klíma

Generální sponzor festivalu

SKUPINA ČEZ

Ubytování zajišťuje

Významný sponzor festivalu

Mediální partneři festivalu

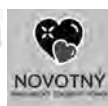

Informace o GRAND Festivalu smíchu, reportáže, rozhovory a perličky i „drby“ ze zákulisí nabízí Český rozhlas Pardubice ve Festivalovém okénku každý den v době festivalu od 8:10 a 15:20 hodin.

Sponzor cen festivalu

Sponzor Kuličkydý smíchu

Statutární město Pardubice podporuje GRAND Festival smíchu. Pod záštitou ministra kultury ČR MUDr. Jiřího Bessera a primátorky města Pardubic MUDr. Štěpánky Fraňkové.

Za finanční podpory Ministerstva kultury ČR a Pardubického kraje.

Pardubický kraj podporuje GRAND Festival smíchu, který byl zařazen do dokumentu Tvář Pardubického kraje jako významná událost.